

var in confesso, at det var udbetalt af en Feiltagelse, maatte det tilbagebetales, og i saa Fald kan jeg aldeles ikke forstaae, hvad Bøgt der skulde lægges paa, som det hedder „søges tilbagebetalt“ eller „bør søges tilbagebetalt“. Men jeg kan forstaae, at man gjorde Indvending imod Revisionens Indstilling, som siger: „indbetales i Statskassen“, hvorved der udtales Noget, som maaskee ikke kan fyldestgøres, nemlig naar Vedkommende ikke frivilligt vilde gaae ind derpaa, men tasterat være søgte frifjendtes af Domstolene. Derved udtales der Noget, som maaskee ikke kan erexveres; men, naar vi sige: „søges tilbagebetalt“, saa kan og skal det erexveres fra det Dieblit, det er bestemt givet, at Noget er uretteligt betalt. Justitsministeren antydede, at, hvis det var saa, saa var det en Selvfølge, at det maatte søges tilbagebetalt. Jeg kan altsaa, skjøndt jeg ikke er tilbøjelig til at gjøre Ophævelse over, som der staar „bør“ eller ikke, naar man her enig som selve Tingene, ikke finde Anledning til at frasælde min Paastand, hvortil Sagen forsaavidt stiller sig ganske anderledes, naar Spørgsmaalet endnu er controvers, og forsaavidt skal det mellem første og anden Behandling komme under formyet Overvejelse i Udvalget, idet det ganske vist vilde være ubetimeligt, dersom Rigsdagen her vilde udtale en bestemt Paastand, naar det er tvivlsomt, om den deri havde Ret til Realiteten, hvilket jeg gjen-tagende maa bemærke, at den efter Alt, hvad der foreligger, maatte troes.

Justitsministeren: Med Hensyn til Formspørgsmaalet, om det skal hedde: „søges tilbagebetalt“ eller „bør søges tilbagebetalt“, skal jeg ikke udtale mig videre, men blot henholde mig til, hvad Finansministeren igaar udføreligt udviklede om den brugte Terminologi. Hvad Udgiften af de 2,000 Rb. angaaer, da er det, som jeg har tilladt mig at bemærke, en temmelig ligegyldig Sag, om det hedder: „bilibes“ eller „passerer“; men jeg kan ikke fravige den Mening, at Ministeriet har havt fuldkommen Hjemmel til den omhandlede Udgift. Der er en allerhøjeste Resolution for Grundloven, som altsaa er bindende ikke blot for tredje Mand, men ogsaa for Ministeriet,

saa længe der ikke ved en særegen Bevilling eller en Bevilling af Finantsloven er givet Ministeriet Anledning til at handle anderledes. Den nævnte Resolution gaaer udtrykkelig ud paa, at Beløbet tages af skal de 2,000 Rb., og Ministeriet har saaledes ikke kunnet handle anderledes, end skeet er.

Beskyldning: Med Hensyn til det Spørgsmaal, som er reist mod 19de Post, hvorvidt den kongelige Resolution af 12de Februar 1847 indeholder tilstrækkelig Hjemmel for Ministeriet til at udbetale Løn af de 2,000 Rb., troer jeg, at det er indrommet fra Ordforerens Side, at der er en saadan Hjemmel tilstede. Det derimod, hvorom der er Dvæstion, er, hvorvidt en kongelig Resolution kan tillige hjemle, hvor Udgiften skal posteres. Mig forekommer det nu, at det er et Spørgsmaal, som nærmest henhører under Finantsloven, og naar der altsaa er to forskjellige Conti, og det ene Benævnelsen af de forskellige Conti maa antages, at der hører visse bestemte Udgifter til disse forskellige Conti. Da troer jeg ikke, at det gaaer an saaledes at opføre paa Conto 2 det, som er bestemt til at henhøre under Conto 1. Naar Benævnelsen for denne Conto er „andre Udgifter“, troer jeg ikke, man vil kunne paa-beraade sig, at efter Begreberne i Finantsloven derpaa kan opføres Gager eller Lønninger, og det er en saadan, som har været udbrødt under denne Post. Det er fra denne Anskuelse, at Revisionen er gaaet ud, og jeg troer, at Revisionen maa fastholde en saadan Anskuelse. Med Hensyn til det Spørgsmaal, der er reist ved Nr. 21, hvortil det er foreslaaet, at Udtrykket „søges“ skal forandres til „bør søges“, da skal jeg med Hensyn til Resultatet henholde mig til det, som er anført af den ærede Ordfører, at forsaavidt Retspørgsmaalet ikke er afgjort, vil det ikke være rigtigt herom at tage Beslutning, men forsaavidt der lægges Eftertryk paa de forskellige Udtryk „søges“ og „bør søges“, da skal jeg gjøre opmærksom paa, at det har stillet sig for mig, som om der slet ingen Forskjel er derimellem; men efter de Uttringer, der ere fremkomne fra den ærede Minister, forekommer det mig, at det fremgaaer deraf, at der af Ministeriet